

[Indenrigsministeren.]

skal jeg først bemærke, at ganske vist faar de til Civilbeskyttelsestjeneste indkaldte højere Løn end de, der indkaldes til de militære Værn, men man maa i denne Forbindelse huske paa, at de førstnævnte er paa egen Kost og Logi, hvorimod de militært indkaldte har disse Goder ved Siden af deres Løn, og det gør en stor Forskel. Det er selvfølgelig ikke altid nemt helt at gøre op, hvad det er værd, men Hensigten har været at lønne de til Civilbeskyttelsestjenesten indkaldte saadan, at de blev saa nogenlunde stillede som de militært indkaldte.

De økonomiske Konsekvenser er jeg ikke paa nærværende Tidspunkt i Stand til at oplyse noget om. De afhænger af den Bevilling, som de respektive Kommunalbestyrelser vil give under Hensyn til den Trang, de mener er til Stede. Men de afhænger ogsaa i høj Grad af, hvor længe de paagældende er indkaldt til denne Tjeneste. Jeg ved ikke, om der kan oplyses noget om de økonomiske Konsekvenser. Hvis det er Tilfældet, skal jeg sørge for at faa det undersøgt og maaske saa ved en senere Behandling her i Tinget give Meddelelse herom.

Det ærede Medlem Hr. Rager rejste Spørgsmaalet om det juridiske Grundlag for Forslaget. Dette Spørgsmaal har vi naturligvis overvejet i Ministeriet, og vi mener altsaa, at der i den bestaaende Lovgivning er en saadan juridisk Hjemmel for at foretage disse Indkaldelser. Nu har jeg ikke denne Begrundelse lige ved Haanden, men naar der staar „m. v.“, ligger der heri, at disse indkaldte kan benyttes og ogsaa tidligere har været benyttet til politimæssige Opgaver. Den Opgave, der her er Tale om, nemlig Bevogtning af Flygtningelejre, er jo ogsaa en politimæssig Opgave, vi har bare ikke Politimandskab nok til den, men den foregaar under Politiets Ledelse. Det er altsaa ud fra denne Betragtning, at ogsaa de Jurister, som har staaet til min Raadighed, har ment, at der ikke var nogen Tvivl om, at det er ganske lovmedholdeligt, at disse Indkaldelser har fundet Sted. Hvis det ønskes, kan jeg fremskaffe en skriftlig Formulering af vor Begrundelse for det juridisk holdbare i Indkaldelserne, og jeg skal gerne paa den af det ærede Medlem givne Foranledning sørge for, at en saadan fremkommer.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Eftergivelse af Kommunehjælp.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1389; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1142).

Sagen sattes til Forhandling.

Villumsen: Det er med den allerstørste Glæde og Tilfredshed, mit Parti imødeser Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag om Eftergivelse af den Kommunehjælp, der er ydet uden Tab af Valgret, samt af den Hjælp, som er ydet med Tab af Valgret.

Vi tillægger det stor Betydning, at vi i Glæden over Befrielsen ogsaa tænker paa dem, som før og under Besættelsen har levet under socialt vanskelige Kaar, saaledes at de har set sig nødsagede til at søge Kommunehjælp.

For Eftergivelsen af største Delen af den Kommunehjælp, der er ydet i Henhold til Forsorgslovens § 293, er det i og for sig ikke nødvendigt at søge Begrundelsen i vort Lands Befrielse, idet der allerede i Besættelsesaarene er sket saa store Forbedringer med Hensyn til Understøttelsesformen — jeg tænker her paa den betydelige Forhøjelse af Dagpengesatserne i Arbejdsløshedskasserne og Udbetalingen af Børnetillæg i disse Kasser —, at en meget stor Del af den i Dag skyldige Kommunehjælp hidrører fra Tiden før disse Forholds Indtræden. Og da de her nævnte Ændringer er Udtryk for en ændret Opfattelse fra Samfundets Side — man kan vel sige en bedre Erkendelse, nemlig den, at Hjælp, der er udbetalt i Erkendelse af, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen var utilstrækkelig, overhovedet ikke bør have Virkning eller bør tilbagebetales —, er det rimeligt, at man nu benytter den her givne glædelige Lejlighed til at øve social Retfærdighed over for de paagældende. Det var nemlig noget meget betydningsfuldt, der skete, da man i Besættelsesaarene knæsatte det Princip, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen burde være af en saadan Størrelse, at de arbejdsledige i alt væsentligt skulde kunne klare sig med de udbetalte Dag-